

ΘΕΑΤΡΟΝ ΛΑΟΥ

ΜΟΔΙΣΤΡΟΥΛΕΣ

Ἐλαφρὰ ὀπερέττα εἰς πράξεις τρεῖς

Διμπρέττο Φ. Οἰκονομίδη — Μουσικὴ Ν. Συνοδινού.

Μία ἀληθινὴ ὄασις εἰς τὰ συνοικιακὰ θεάτρα ὑπῆρξεν ἡ πρεμιέρα τῆς ὀπερέττας τῶν κ. κ. Ν. Συνοδινού καὶ Φ. Οἰκονομίδη, εἰς τὸ θέατρον Λαοῦ.

Ἡ «Μοδιστροῦλες» δὲν ἄφησαν κανένα ἀπὸ τοὺς θεατὰς δυσαραστημένον. Βεβαίως τὸ λιμπρέττο δὲν σπινθηροβολεῖ ἀπὸ πνεῦμα, ἀλλὰ ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Κυριακοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ γλυκυτάτη καὶ τεχνικὴ τάτη μουσικὴ τοῦ καλοῦ συνθέτου, ἐκάλυψαν ὅλα τοῦ λιμπρέττου τὰ κενά.

Ἡ «Μοδιστροῦλες» μολονότι ἔχουν ὑπόθεσιν λαϊκὴν ἢ μᾶλλον ἐκτυλισσομένην ἐντὸς περιβάλλοντος λαϊκοῦ, δὲν ὁμοιάζουσιν μὲ κανὲν ἄλλο ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερα γνωστὰ λαϊκὰ ἔργα. Ἐχουν τύπους πραγματικῶς καὶ ἀλλοφανεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπιτυχῶς ὁ κ. Οἰκονομίδης ἐτοποθέτησεν καὶ τοὺς ὁποίους ἔτι ἐπιτυχέστερον νιοθέτησεν ὁ συνθέτης κ. Συνοδινός. Ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου ἀρτία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως χωρὶς νὰ θυμίζῃ παλαιὰ καὶ γνωστὰ μοτίβα, ὑπερήρσεν. Σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὸ περίφημον φόξ-τροπὸν τῆς Μοδιστροῦλας (ἀ' πράξις), ἡ ρεφρὲν τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ τὸ λαϊτ - μοτίβ τοῦ ὅλου τοῦ ἔργου. Ἐπίσης σημειοῦμεν τὸ τραγοῦδι τοῦ βαθυφώνου τῆς γ' πράξεως «Στὸ ἀπόμερο τὸ ρυμοτόπι» τὸ ὁποῖον εἶναι κριμα νὰ εὐρίσκεται μέσα εἰς μίαν ὀπερέτταν, ἐν ᾧ δύναται νὰ σταθῇ πολὺ ὑψηλότερα. Νομίζομεν ἐπιβεβλημένον νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὴν ἐνορχήστρουσιν τῆς μουσικῆς ἢ ὁποία εἶναι πραγματικῶς τελεία.

Οἱ ἠθοποιοὶ μελετημένοι καλά, ἀπέδωσαν τὸ ἔργον λαμπρὰ. Ἡ θεωρία τῆς μουσικῆς τοῦ κ. Κυριακοῦ εἰς τὴν γ' πράξιν ἦτο θαυμασία.

Αἱ ἐμφανίσεις τῶν κυριῶν Ἀρίστης Δούκα καὶ Κουμαριώτου πολὺ καλά, καθὼς καὶ τῶν κυριῶν Κ. Δούκα καὶ Ρενίζου. Ὁ κ. Κυριακὸς ἀμίμητος.

Πολὺ ἤρσεν ἐπίσης οἱ χοροὶ τοῦ κ. Τοζέλλι καθὼς καὶ ἡ δεσποινὶς Ρενίζου, ἡ ὁποία ἐξεκλίσσεται εἰς σπανίαν χορευτρίαν.

Ἐνα μὲγάλον εὖγε εἰς τὸν κ. Ν. Συνοδινόν.